

3 Νοεμβρίου 2013

Για τα ελαφρά αμαρτήματα. Αγ. Νικοδήμου του Αγιορείτου

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Για τα ελαφρά αμαρτήματα

Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης

Ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης στο πνευματικότατο βιβλίο του Πνευματικά Γυμνάσματα (Μελέτη ΙΔ) αναπτύσσει με πολλά επιχειρήματα πόσο μεγάλη ζημιά προξενούν τα λεγόμενα ελαφρά η μικρά η συγγνωστά αμαρτήματα. Δυστυχώς πολλοί άνθρωποι, επισημαίνει ο Άγιος, με ελαφρά συνείδηση δικαιολογούν πολλές παρεκκλίσεις τους από το θέλημα του Θεού, λέγοντας, δεν είναι τίποτε που είπα ένα μικρό ψεματάκι, δεν είναι τίποτε..., που αστειεύθηκα, που κάπνισα, που θύμωσα, που είπα πειρακτικούς λόγους εις βάρος του αδελφού μου, που έφαγα περισσότερο απ' όσο χρειαζόταν και παραγέμισα το στομάχι μου.

Η Αγία Γραφή μας βεβαιώνει ρητώς ότι και για τους αργούς λόγους θα δώσουμε λόγο στο Θεό (βλ. Ματθ. ιβ 36)· και για την εμπεπλησμένη γαστέρα και για τους γέλωτες θα δώσουμε λόγο στο Θεό (βλ. Λουκ. ς 25). Αν πούμε λόγου ψέματα, μεγάλα, αμαρτάνουμε ενώπιον του Θεού. Μικρά ονομάζονται χάριν διακρίσεως, για να ξεχωρίζουν από τα θανάσιμα. Μια λίμνη ονομάζεται μικρή, όταν συγκρίνεται με τον ωκεανό. Αλλά αυτή καθ' εαυτήν δεν είναι μικρή.

Έχει χιλιάδες και εκατομμύρια κυβικά νερού. Άρα όλα τα αμαρτήματα έχουν το βάρος τους, είτε μικρά ονομάζονται είτε μεγάλα. Μας ζημιώνουν λοιπόν και τα λεγόμενα ελαφρά η μικρά αμαρτήματα.

Πρωτίστως διότι ασχημίζουν την ψυχή, τη στερούν από την αφθονία της θείας Χάριτος, ψυχραίνουν τη θερμότητα της αγάπης της προς τον Θεό, εξασθενίζουν τις νοερές δυνάμεις της, αδυνατίζουν τις καλές συνήθειές της, μειώνουν χάριν ψέματα είτε μικρά είναι είτε τον ενθουσιασμό για τους αγώνες της ευσεβείας, συνηθίζουν τη θέληση να κλίνει με ευκολία προς το κακό, ξηραίνουν τα δάκρυα από τους οφθαλμούς.

Οι περισσότερες σωματικές ασθένειες δεν οδηγούν ακαριαίως στον βιολογικό θάνατο. Στην αρχή προξενούν πονοκέφαλο, πυρετό, εξάντληση· σιγά- σιγά όμως φθείρουν την υγεία μας. Έτσι και τα ελαφρά αμαρτήματα δεν οδηγούν αστραπιαίως στον πνευματικό θάνατο.

Στην αρχή προξενούν όλες τις παρενέργειες που προαναφέραμε, αλλά σιγά-σιγά επι βαρύνουν την ασθένεια της ψυχής μας. Επίσης μας ζημιώνουν τα ελαφρά αμαρτήματα, διότι ανοίγουν τον δρόμο προς τα θανάσιμα αμαρτήματα. Εφόσον μας σπρώχνουν συνεχώς στον γκρεμό, κάποια στιγμή, χωρίς καν να το αντιληφθούμε, μας ρίχνουν στα βάραθρα του.

Θεωρούμε μικρό αμάρτημα, γράφει ο άγιος Νικόδημος, το να επιθυμήσουμε «το μάταιον κάλλος», αλλά ας μετρήσουμε πόσα κακά προέρχονται από αυτό: Ολόκληρη αλυσίδα αμαρτημάτων που ακολουθούν το ένα κατόπιν του άλλου,

ώσπου στο τέλος μας ρίχνουν στα βάραθρα της κολάσεως. Ο κατήφορος δεν έχει σταματημό.

Βρισκόμαστε χαλαροί και δεν αντικρούουμε την πρώτη προσβολή. Αλλά η υποχώρηση αυτή φέρνει και δεύτερη και τρίτη και τέταρτη, ώσπου στο τέλος μας οδηγεί στη θανάσιμη αμαρτία. Ο κλέφτης αρχίζει να κλέβει μικροποσά και καταλήγει μεγαλοαπατεώνας.

Έτσι κι εμείς αρχίζουμε να πέφτουμε στα ελαφρά και καταλήγουμε να πέφτουμε και σε θανάσιμα αμαρτήματα. «Ο εξουθενών τα ολίγα κατά μικρόν πεσεΐται» (Σοφ. Σειρ. ιθ 1). Αυτός που καταφρονεί τα μικρά αμαρτήματα πέφτει και στα μεγάλα.

Μην υποτιμούμε τη ζημιά που προξενούν τα ελαφρά αμαρτήματα. Όπως μία αλεπού, αν μπει στο αμπέλι τον καιρό που είναι ώριμα τα σταφύλια, κάνει μεγάλη ζημιά, έτσι και τα μικρά αλεπουδάκια της, αν μπουν στο αμπέλι την ίδια εποχή, κάνουν εξίσου μεγάλη ζημιά. Αφανίζουν αμπελώνες (βλ. Άσμ. β 15).

Επιπλέον μας ζημιώνουν τα ελαφρά αμαρτήματα, διότι μας αιχμαλωτίζουν στον μισάνθρωπο διάβολο, όπως μας αιχμαλωτίζουν και τα θανάσιμα αμαρτήματα. Ας υποθέσουμε, προσθέτει ο άγιος Νικόδημος, ότι ένα λιοντάρι πιάνεται στην παγίδα από το ένα πόδι του, και άλλο λιοντάρι πιάνεται από τα τέσσερα.

Εφόσον και τα δυό πιάνονται στις παγίδες, είναι εξίσου αιχμάλωτα. Ας υποθέσουμε ότι μια βάρκα βυθίζεται, όταν τη φορτώσουμε με έναν πολύ μεγάλο και βαρύ βράχο που δεν αντέχει να τον σηκώσει. Εξίσου βυθίζεται, αν τη φορτώσουμε και με αμέτρητους κόκκους άμμου. Και οι μικροσκοπικοί κόκκοι της άμμου και ο γιγαντιαίος βράχος την ίδια ζημιά κάνουν. Από τις θεοφώτιστες επισημάνσεις του αγίου Νικοδήμου φαίνεται πολύ καθαρά ότι και τα ελαφρά αμαρτήματα προξενούν μεγάλη ζημιά, όπως και τα θανάσιμα. Και τα ελαφρά αμαρτήματα οδηγούν στον πνευματικό θάνατο, όπως και τα θανάσιμα.

Να μην υποχωρούμε λοιπόν στο κακό. Να παρακαλούμε τον άγιο Θεό να μας δίνει τη χάρη Του να μην κυριευθούμε από καμιά αμαρτία. «Μη κατακυριευσάτω μου πάσα ανομία» (Ψαλμ. ριη 133). Να μη γλιστρούμε ούτε στα ελαφρά ούτε στα θανάσιμα αμαρτήματα, αλλά να βαδίζουμε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού «το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον» (Ρωμ. ιβ 2).

Περιοδικό «Ο ΣΩΤΗΡ», Τεύχος 2075

Πηγή: <http://www.hristospanagia.gr/?p=17105>